

Warszawa, dnia 3 marca 2023 r.

Poz. 413

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia 20 lutego 2023 r.

w sprawie wyznaczania żołnierzy zawodowych na stanowiska służbowe i zwalniania z tych stanowisk

Na podstawie art. 202 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. poz. 2305 oraz z 2023 r. poz. 347) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wymagania kwalifikacyjne do wyznaczenia na poszczególne stanowiska służbowe;
- 2) tryb wyznaczania żołnierzy zawodowych na stanowiska służbowe i zwalniania z tych stanowisk oraz zmiany zasze-regowania do stopni wojskowych;
- 3) warunki i tryb zaliczania i przenoszenia żołnierzy zawodowych do innego korpusu osobowego lub grupy osobowej;
- 4) tryb przenoszenia żołnierzy zawodowych do dyspozycji, warunki i sposób pełnienia przez nich zawodowej służby wojskowej w tym okresie, a także sposób nakładania na nich zadań służbowych oraz rozliczania z ich wykonania;
- 5) warunki i tryb czasowego powierzania obowiązków służbowych;
- 6) terminy i sposób prowadzenia corocznej oceny sytuacji kadrowej.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ustawa – ustawę z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny;
- 2) formy doskonalenia zawodowego – studia podyplomowe oraz kursy kwalifikacyjne i doskonalące realizowane w systemie doskonalenia zawodowego żołnierzy zawodowych;
- 3) Karta Opisu Stanowiska Służbowego – dokument, o którym mowa w art. 192 ustawy, sporządzony dla każdego stanowiska służbowego występującego w dokumencie etatowym jednostki wojskowej (komórcie organizacyjnej);
- 4) kursy kwalifikacyjne – kursy wymagane do objęcia stanowiska o wyższym stopniu etatowym lub w innym niż do-tychczas pionie funkcjonalnym;
- 5) kursy doskonalące – kursy mające na celu podwyższenie kwalifikacji lub uzupełnienie wiedzy na zajmowanym sta-nowisku służbowym lub planowanym do wyznaczenia stanowisku służbowym w tym samym pionie funkcjonalnym;
- 6) pion funkcjonalny – grupę stanowisk służbowych, przewidzianych oddzielnie dla oficerów i podoficerów, o tożsamym lub zbliżonym zakresie wykonywanych zadań i wymaganych kwalifikacji, posiadającą wspólny obszar w wyspecja-lizowanej dziedzinie, uwzględniającą funkcje, jakie pełnią na stanowiskach służbowych w danym stopniu etatowym, z podziałem na:
 - a) pion funkcjonalny dowódczo-sztabowy – obejmujący grupę stanowisk służbowych dla żołnierzy zawodowych korpusu oficerów zawodowych pełniących funkcje związane z dowodzeniem, zarządzaniem lub kierowaniem albo uczestniczących w procesie decyzyjnym dowódcy i w procesie planowania, opracowujących dokumenty planistyczne i rozkazodawcze,
 - b) pion funkcjonalny zabezpieczenia – obejmujący grupę stanowisk służbowych dla żołnierzy zawodowych korpusu oficerów zawodowych organizujących wszechstronne zabezpieczenie procesu dowodzenia, szkolenia i działań bojowych,

- c) pion funkcjonalny szczególny – obejmujący grupę stanowisk służbowych dla żołnierzy zawodowych korpusu oficerów zawodowych, na których są wymagane szczególne kwalifikacje zawodowe,
- d) pion funkcjonalny dowódczy – obejmujący grupę stanowisk służbowych dla żołnierzy zawodowych korpusu podoficerów zawodowych pełniących funkcje związane z dowodzeniem, zarządzaniem lub kierowaniem,
- e) pion funkcjonalny specjalistyczny – obejmujący grupę stanowisk służbowych dla żołnierzy zawodowych korpusu podoficerów zawodowych wspierających wiedzą specjalistyczną wszechstronne zabezpieczenie procesu realizacji zadań.

§ 3. Wymagania kwalifikacyjne do wyznaczenia na poszczególne stanowiska służbowe są następujące:

- 1) dla szeregowych zawodowych – szeregowego (marynarza) / starszego szeregowego (starszego marynarza) / starszego szeregowego specjalisty (starszego marynarza specjalisty) – posiadanie wykształcenia podstawowego, gimnazjalnego, zasadniczego zawodowego lub zasadniczego branżowego oraz ukończenie, stosownie do potrzeb Sił Zbrojnych, kursu doskonalącego;
- 2) dla podoficerów zawodowych, zaszeregowane w danym pionie funkcjonalnym do stopni etatowych:
 - a) podoficerów młodszych – kaprała (mata) / starszego kaprała (starszego mata) / plutonowego (bosmanmata) / sierżanta (bosmana) / starszego sierżanta (starszego bosmana) / młodszego chorążego (młodszego chorążego marynarki) – posiadanie wykształcenia średniego lub średniego branżowego oraz ukończenie, stosownie do potrzeb Sił Zbrojnych, kursu doskonalącego,
 - b) podoficerów starszych:
 - chorążego (chorążego marynarki) / starszego chorążego (starszego chorążego marynarki) / starszego chorążego sztabowego (starszego chorążego sztabowego marynarki) z zaszeregowaniem do stopnia chorążego (chorążego marynarki) – ukończenie kursu kwalifikacyjnego,
 - chorążego (chorążego marynarki) / starszego chorążego (starszego chorążego marynarki) / starszego chorążego sztabowego (starszego chorążego sztabowego marynarki) z zaszeregowaniem do stopnia starszego chorążego (starszego chorążego marynarki) lub starszego chorążego sztabowego (starszego chorążego sztabowego marynarki) – ukończenie, stosownie do potrzeb Sił Zbrojnych, kursu doskonalącego;
- 3) dla oficerów zawodowych, zaszeregowane w danym pionie funkcjonalnym do stopni etatowych:
 - a) oficerów młodszych:
 - podporucznika (podporucznika marynarki) / porucznika (porucznika marynarki) z zaszeregowaniem do stopnia wojskowego podporucznika (podporucznika marynarki) – posiadanie tytułu zawodowego magistra lub magistra inżyniera lub równorzędnego tytułu zawodowego,
 - podporucznika (podporucznika marynarki) / porucznika (porucznika marynarki) z zaszeregowaniem do stopnia wojskowego porucznika (porucznika marynarki) oraz porucznika (porucznika marynarki) / kapitana (kapitana marynarki) z zaszeregowaniem do stopnia wojskowego kapitana (kapitana marynarki) – ukończenie, stosownie do potrzeb Sił Zbrojnych, w pionie funkcjonalnym dowódczo-sztabowym kursu doskonalącego lub kwalifikacyjnego, a w pionie funkcjonalnym zabezpieczenia lub w pionie funkcjonalnym szczególnym – kursu doskonalącego,
 - b) oficerów starszych:
 - majora (komandora podporucznika) – ukończenie studiów podyplomowych na krajowej lub zagranicznej uczelni wojskowej lub posiadanie stopnia naukowego doktora,
 - podpułkownika (komandora porucznika) i pułkownika (komandora) – ukończenie, stosownie do potrzeb Sił Zbrojnych, kursu kwalifikacyjnego lub doskonalącego,
 - c) generałów i admirałów:
 - generała brygady (kontradmirala) – ukończenie podyplomowych studiów polityki obronnej na krajowej uczelni wojskowej lub ich odpowiednika na zagranicznej uczelni wojskowej,
 - generała dywizji (wiceadmirala), generała broni (admirala floty) i generała (admirala) – ukończenie, stosownie do potrzeb Sił Zbrojnych, kursu doskonalącego.

§ 4. 1. Wyznaczenie żołnierza zawodowego na stanowisko służbowe, na którym jest wymagane ukończenie studiów podyplomowych, stażu lub kursu kwalifikacyjnego, może nastąpić po ukończeniu przez niego tych studiów, stażu lub kursu.

2. W przypadku wyznaczania na stanowiska służbowe w korpusie oficerów zawodowych:

- 1) pionu funkcjonalnego dowódczo-sztabowego – preferowane są studia podyplomowe ukończone we właściwym dla tego pionu i określonym w Karcie Opisu Stanowiska Służbowego zakresie, prowadzone na krajowej lub zagranicznej uczelni wojskowej;
- 2) pionu funkcjonalnego szczególnego i pionu funkcjonalnego zabezpieczenia – preferowane są studia podyplomowe ukończone na właściwych dla tych pionów i określonych w Karcie Opisu Stanowiska Służbowego zakresach, prowadzone na krajowej lub zagranicznej uczelni wojskowej, a w przypadku braku możliwości ukończenia tych studiów na uczelni wojskowej – na krajowej lub zagranicznej uczelni innej niż uczelnia wojskowa.

3. Kurs doskonalący, jeżeli jest wymagany na stanowisku służbowym, żołnierz zawodowy może również ukończyć po wyznaczeniu na to stanowisko. W takim przypadku kwalifikacji na kurs dokonuje się w pierwszym możliwym terminie.

§ 5. Wyznaczenie żołnierza zawodowego na stanowisko służbowe w korpusie osobowym medycznym może nastąpić również po ukończeniu przez niego:

- 1) studiów podyplomowych, kursów kwalifikacyjnych lub kursów doskonalących realizowanych w instytutach badawczych uczestniczących w systemie ochrony zdrowia;
- 2) stażu podyplomowego lub szkolenia specjalizacyjnego odbywanego na podstawie odrębnych przepisów.

§ 6. 1. Przy wyznaczaniu żołnierza na wyższe stanowisko służbowe organ, w zakresie oceny potrzeb Sił Zbrojnych, uwzględnia:

- 1) staż służby w:
 - a) wojsku,
 - b) posiadanym stopniu wojskowym:
 - na stanowisku służbowym,
 - na uczelni wojskowej, w szkole podoficerskiej, w centrum szkolenia lub w ośrodku szkolenia, w których żołnierz pobiera naukę,
 - w dyspozycji, z wyłączeniem okresu pozostawania w dyspozycji w związku z udzielonym urlopem wychowawczym lub w związku z podjęciem pracy poza granicami państwa w strukturach organizacji międzynarodowych lub międzynarodowych strukturach wojskowych,
 - c) pionie funkcjonalnym oraz korpusie osobowym i grupie osobowej, do których zaszeregowane jest stanowisko służbowe, na jakie żołnierz ma być wyznaczony;
- 2) okres posiadania równorzędnego stopnia służbowego w danej służbie oraz okres zajmowania równorzędnego stanowiska w danej służbie przed przeniesieniem do dalszego pełnienia służby w ramach zawodowej służby wojskowej – w przypadku funkcjonariusza, o którym mowa w art. 137 ustawy;
- 3) opinie służbowe, w tym:
 - a) wyniki uzyskane w latach poprzednich,
 - b) określone kierunki rozwoju żołnierza zawodowego,
 - c) dyspozycyjność;
- 4) wymogi zdrowotne i sprawność fizyczną;
- 5) znajomość języków obcych;
- 6) niekaralność oraz nieprowadzenie przeciwko żołnierzowi postępowania karnego lub dyscyplinarnego;
- 7) istnienie okoliczności, o których mowa w art. 223 ustawy.

2. W przypadku stanowisk służbowych, na które wyznacza Minister Obrony Narodowej, oceny potrzeb Sił Zbrojnych dokonuje kierownik komórki organizacyjnej właściwej do spraw kadr.

§ 7. 1. Żołnierza pełniącego zawodową służbę wojskową w trakcie kształcenia na oficera, który:

- 1) ukończył studia oraz:
 - a) został mianowany na stopień wojskowy podporucznika (podporucznika marynarki) – wyznacza się na stanowisko służbowe oficera młodszego o stopniu etatowym podporucznika (podporucznika marynarki) / porucznika (porucznika marynarki) i zaszeregowuje się go do stopnia wojskowego podporucznika (podporucznika marynarki),
 - b) nie został mianowany na stopień wojskowy podporucznika (podporucznika marynarki) – wyznacza się na stanowisko służbowe odpowiadające posiadanemu stopniowi wojskowemu i zaszeregowuje się go do tego stopnia;
- 2) nie ukończył studiów – wyznacza się na stanowisko służbowe odpowiadające posiadanemu stopniowi wojskowemu i zaszeregowuje się go do tego stopnia, jeżeli żołnierz ten wyrazi chęć dalszego pełnienia zawodowej służby wojskowej na stanowisku służbowym w jednostce wojskowej.

2. Żołnierzy, o których mowa w ust. 1, kierownik komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr wyznacza na stanowiska służbowe lub kieruje do organu posiadającego kompetencje do wyznaczania.

3. Przepis ust. 1 i 2 stosuje się do żołnierzy zawodowych skierowanych na kurs oficerski.

§ 8. 1. Żołnierza pełniącego zawodową służbę wojskową w trakcie kształcenia na podoficera, który:

- 1) ukończył szkołę podoficerską oraz:
 - a) został mianowany na stopień wojskowy kaprała (mata) – wyznacza się na stanowisko służbowe podoficera młodszego i zaszeregowuje się go do stopnia wojskowego kaprała (mata),
 - b) nie został mianowany na stopień wojskowy kaprała (mata) – wyznacza się na stanowisko służbowe odpowiadające posiadanemu stopniowi wojskowemu i zaszeregowuje się go do tego stopnia;
- 2) nie ukończył szkoły podoficerskiej – wyznacza się na stanowisko służbowe odpowiadające posiadanemu stopniowi wojskowemu i zaszeregowuje się go do tego stopnia, jeżeli żołnierz ten wyrazi chęć dalszego pełnienia zawodowej służby wojskowej na stanowisku służbowym w jednostce wojskowej.

2. Żołnierza zawodowego skierowanego na kształcenie w szkole podoficerskiej w czasie pełnienia przez niego zawodowej służby wojskowej, który ukończył szkołę podoficerską, w przypadku wystąpienia potrzeb Sił Zbrojnych można mianować na stopień wojskowy kaprała (mata) i wyznaczyć na stanowisko służbowe podoficera młodszego, zaszeregowując go do stopnia wojskowego kaprała (mata).

3. Przepis ust. 1 stosuje się do żołnierza pełniącego dobrowolną zasadniczą służbę wojskową w trakcie kształcenia w szkole podoficerskiej, który został powołany do zawodowej służby wojskowej.

4. W przypadku, o którym mowa w art. 95 ust. 4 pkt 2 lit. b ustawy, żołnierza pełniącego dobrowolną zasadniczą służbę wojskową w trakcie kształcenia w centrum szkolenia lub w ośrodku szkolenia na potrzeby korpusu szeregowych zawodowych, powołanego do zawodowej służby wojskowej, wyznacza się na stanowisko służbowe odpowiadające posiadanemu stopniowi wojskowemu i zaszeregowuje się go do tego stopnia.

§ 9. 1. Oficera rezerwy, o którym mowa w art. 187 ust. 1 pkt 1 ustawy, powołanego do zawodowej służby wojskowej, wyznacza się na stanowisko służbowe:

- 1) określone jednym stopniem wojskowym, zaszeregowane do stopnia wojskowego:
 - a) odpowiadającego stopniowi wojskowemu posiadanemu przez tego żołnierza przed powołaniem do zawodowej służby wojskowej albo
 - b) bezpośrednio wyższego od stopnia wojskowego posiadanego przez tego żołnierza przed powołaniem do zawodowej służby wojskowej – po mianowaniu na stopień wojskowy odpowiadający stopniowi wojskowemu stanowiska służbowego, na jakie żołnierz ma być wyznaczony;
- 2) określone kilkoma stopniami wojskowymi, zaszeregowane do stopnia wojskowego:
 - a) odpowiadającego stopniowi wojskowemu posiadanemu przez tego żołnierza przed powołaniem do zawodowej służby wojskowej albo
 - b) do którego ma być zaszeregowany po powołaniu do zawodowej służby wojskowej – po mianowaniu na stopień wojskowy odpowiadający stopniowi wojskowemu stanowiska służbowego, na jakie żołnierz ma być wyznaczony.

2. Podoficera rezerwy, o którym mowa w art. 187 ust. 1 pkt 2 ustawy, powołanego do zawodowej służby wojskowej, wyznacza się na stanowisko służbowe zaszeregowane do:

- 1) stopnia wojskowego stanowiska etatowego odpowiadającego stopniowi wojskowemu posiadanemu przez tego żołnierza przed powołaniem do zawodowej służby wojskowej albo
- 2) stopnia wojskowego stanowiska etatowego bezpośrednio wyższego od stopnia wojskowego posiadanego przez tego żołnierza przed powołaniem do zawodowej służby wojskowej – po mianowaniu na stopień wojskowy odpowiadający stopniowi wojskowemu stanowiska etatowego, do którego ma być zaszeregowany po powołaniu do zawodowej służby wojskowej.

3. Szeregowego rezerwy lub żołnierza pełniącego dobrowolną zasadniczą służbę wojskową, terytorialną służbę wojskową lub pełniącego służbę w aktywnej rezerwie, powołanego do zawodowej służby wojskowej, wyznacza się na stanowisko służbowe zaszeregowane do stopnia wojskowego stanowiska etatowego odpowiadającego stopniowi wojskowemu posiadanemu przez tego żołnierza przed powołaniem do zawodowej służby wojskowej.

4. Funkcjonariusza, o którym mowa w art. 137 ust. 1 ustawy, lub osobę, o której mowa w art. 138 ustawy, powołanych do zawodowej służby wojskowej, wyznacza się na stanowisko służbowe zaszeregowane do stopnia wojskowego równorzędnego stopniowi służbowemu posiadanemu przed powołaniem do zawodowej służby wojskowej lub gdy stanowisko służbowe jest określone kilkoma stopniami wojskowymi – do stopnia wojskowego stanowiska etatowego odpowiadającego stopniowi służbowemu posiadanemu przed powołaniem do zawodowej służby wojskowej.

§ 10. 1. Przed wyznaczeniem oficera zawodowego na kolejne wyższe stanowisko służbowe kierownik komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr występuje do Ministra Obrony Narodowej z wnioskiem o mianowanie oficera na kolejny wyższy stopień wojskowy.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również w przypadku zmiany zaszeregowania oficera zawodowego na zajmowanym stanowisku służbowym.

§ 11. 1. Jeżeli przemawiają za tym potrzeby Sił Zbrojnych, zmiana zaszeregowania do kolejnego wyższego stopnia wojskowego żołnierza zawodowego zajmującego stanowisko służbowe, po uwzględnieniu okoliczności, o których mowa w § 6 ust. 1 pkt 1 lit. b, pkt 2 i pkt 7, może nastąpić na wniosek dowódcy jednostki wojskowej lub z urzędu w ramach tego stanowiska.

2. Zmiany zaszeregowania do kolejnego wyższego stopnia wojskowego można dokonać z dniem 3 maja, 15 sierpnia lub 11 listopada danego roku, a w szczególnie uzasadnionych przypadkach – za zgodą Ministra Obrony Narodowej – również w innym terminie, po upływie co najmniej:

- 1) 3 lat zajmowania przez żołnierza zawodowego stanowiska służbowego w posiadanym stopniu wojskowym oraz po uzyskaniu ogólnej oceny bardzo dobrej lub wzorowej w ostatniej opinii służbowej;
- 2) 2 lat zajmowania przez żołnierza zawodowego stanowiska służbowego w posiadanym stopniu wojskowym oraz po uzyskaniu ogólnej oceny wzorowej w ostatniej opinii służbowej.

3. Zmianę zaszeregowania żołnierza zawodowego do wyższego stopnia wojskowego uważa się za dokonaną po stwierdzeniu daty mianowania oraz zmiany zaszeregowania żołnierza zawodowego w rozkazie dziennym przez dowódcę jednostki wojskowej, a w przypadku objęcia przez żołnierza zawodowego stanowiska dowódcy jednostki wojskowej – przez jego bezpośredniego przełożonego.

§ 12. W przypadku wyznaczenia żołnierza zawodowego na równorzędne stanowisko służbowe przepisy § 6 stosuje się.

§ 13. 1. Wyznaczenie żołnierza zawodowego na stanowisko służbowe, zwolnienie ze stanowiska służbowego lub przeniesienie do dyspozycji następuje w drodze decyzji uprawnionego organu, który wszczyna postępowanie w sprawie z urzędu lub na wniosek:

- 1) dowódcy jednostki wojskowej, w której żołnierz pozostaje na ewidencji, albo
- 2) dowódcy jednostki wojskowej, w której występuje stanowisko służbowe do obsadzenia, albo
- 3) przełożonych dowódców, o których mowa w pkt 1 lub 2.

2. Wniosek w sprawach, o których mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) stopień wojskowy;
- 2) imię i nazwisko;
- 3) numer PESEL;
- 4) imię ojca;
- 5) określenie aktualnego i proponowanego stanu służby przez wskazanie:
 - a) zajmowanego przez żołnierza stanowiska służbowego albo pełnienia służby w dyspozycji,
 - b) planowanego do wyznaczenia stanowiska służbowego lub przeniesienia do dyspozycji;
- 6) planowaną datę zwolnienia ze stanowiska służbowego albo przeniesienia do dyspozycji;
- 7) uzasadnienie.

Do wniosku dołącza się oświadczenie żołnierza, że na stanowisku, na które ma być wyznaczony, nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 223 ustawy.

3. Wniosek w sprawach, o których mowa w ust. 1, organ wnioskujący przesyła za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego ewidencję wojskową bezpośrednio do organu uprawnionego do jego realizacji oraz do wiadomości swoich przełożonych. Wnioski kierowane do Ministra Obrony Narodowej są przesyłane za pośrednictwem kierownika komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr.

4. W przypadku przesłania wniosku za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego ewidencję wojskową przełożeni dowódców jednostek wojskowych mogą przedstawić swoją opinię do wniosku w terminie 21 dni od daty jego zarejestrowania w systemie teleinformatycznym obsługującym ewidencję wojskową.

5. W przypadku nieprzedstawienia opinii w terminie, o którym mowa w ust. 4, sprawę uznaje się za załatwioną milcząco, w sposób uwzględniający w całości zakres zawarty we wniosku.

§ 14. W przypadkach, o których mowa w § 13 ust. 1, kierownik komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr, po uprzednim sprawdzeniu karalności żołnierza w systemie teleinformatycznym obsługującym ewidencję wojskową, może wystąpić do Krajowego Rejestru Karnego w celu weryfikacji tej informacji.

§ 15. W celu obsadzenia stanowiska służbowego organ uprawniony do wyznaczenia na to stanowisko służbowe może:

- 1) przeprowadzić rozmowy z kandydatami w celu weryfikacji spełniania wymagań do pełnienia służby na stanowisku służbowym, na które żołnierz zawodowy ma być wyznaczony;
- 2) powołać komisję w celu przeprowadzenia oceny kwalifikacji.

§ 16. Jeżeli żołnierz zawodowy nie posiada poświadczenia bezpieczeństwa wymaganego na stanowisku służbowym planowanym do wyznaczenia, organ właściwy może wyznaczyć go na to stanowisko, o ile zostało wszczęte postępowanie sprawdzające w celu wydania odpowiedniego poświadczenia bezpieczeństwa.

§ 17. 1. W przypadku wyznaczania żołnierza zawodowego przez Ministra Obrony Narodowej na wyższe stanowisko służbowe bez mianowania na wyższy stopień wojskowy przepisy § 6 i § 13–16 stosuje się.

2. Wyznaczenie na kolejną kadencję oraz jej przedłużenie w przypadku żołnierza, o którym mowa w ust. 1, który nie został mianowany na stopień wojskowy odpowiadający stopniowi etatowemu zajmowanego stanowiska służbowego, następuje na podstawie decyzji Ministra Obrony Narodowej.

3. Żołnierza zawodowego zwolnionego ze stanowiska służbowego, który był wyznaczony na stanowisko w trybie określonym w art. 193 ust. 2 ustawy i nie został mianowany na stopień wojskowy odpowiadający stopniowi etatowemu zajmowanego stanowiska służbowego, wyznacza się na stanowisko służbowe odpowiadające stopniowi wojskowemu posiadanemu przez żołnierza zawodowego albo bezpośrednio wyższe, jeżeli spełnia on warunki wymagane do wyznaczenia na to stanowisko służbowe.

§ 18. 1. W przypadku wyznaczania żołnierza zawodowego na stanowisko służbowe w trybie określonym w art. 194 ust. 1 ustawy przepisy § 13–16 stosuje się.

2. Przed wyznaczeniem żołnierza zawodowego na stanowisko służbowe w trybie określonym w art. 194 ust. 1 ustawy organ uprawniony do wyznaczenia na stanowisko służbowe przeprowadza rozmowę z żołnierzem zawodowym.

3. Pisemną zgodę na wyznaczenie na niższe stanowisko służbowe lub odmowę takiej zgody żołnierz zawodowy może wyrazić w trakcie rozmowy lub przesłać na piśmie bezpośrednio do organu uprawnionego do wyznaczenia na stanowisko w terminie 7 dni od dnia przeprowadzenia rozmowy.

§ 19. 1. W przypadku wyznaczania żołnierza zawodowego na stanowisko służbowe w organizacjach międzynarodowych, międzynarodowych strukturach wojskowych lub przy siłach zbrojnych państw obcych stacjonujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przepisy § 13–16 stosuje się.

2. Przed wyznaczeniem na stanowisko służbowe w organizacjach międzynarodowych i międzynarodowych strukturach wojskowych zasięga się opinii Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Szefa Służby Wywiadu Wojskowego w trybie przepisów wydanych na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2023 r. poz. 81).

§ 20. Żołnierza zawodowego pozostającego w związku małżeńskim z innym żołnierzem zawodowym wyznacza się na stanowisko służbowe, w miarę możliwości, w tym samym garnizonie lub w miejscowości pobliskiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2022 r. poz. 1623).

§ 21. 1. W przypadku gdy wojskowa komisja lekarska orzekła niezdolność żołnierza zawodowego do pełnienia zawodowej służby wojskowej w określonych jednostkach wojskowych albo na zajmowanym stanowisku służbowym, dowódca jednostki wojskowej, jeżeli sam nie jest organem uprawnionym do wyznaczenia na stanowisko służbowe lub nie ma możliwości wyznaczenia żołnierza zawodowego, występuje do właściwego organu z wnioskiem o wyznaczenie żołnierza na stanowisko odpowiadające jego stanowi zdrowia i kwalifikacjom albo o przeniesienie do dyspozycji. Przepisy § 13–16 stosuje się.

2. Żołnierza zawodowego, który orzeczeniem wojskowej komisji lekarskiej został uznany za zdolnego do zawodowej służby wojskowej z ograniczeniami, organ uprawniony wyznacza na stanowisko służbowe uzgodnione z żołnierzem.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, dowódca jednostki wojskowej – do czasu zwolnienia z dotychczasowego stanowiska służbowego – zwalnia żołnierza zawodowego z wykonywania zadań służbowych na tym stanowisku.

§ 22. 1. W przypadku wyznaczenia żołnierza zawodowego na stanowisko służbowe w innej jednostce wojskowej albo przeniesienia do dyspozycji z jednoczesnym skierowaniem do wykonywania zadań poza dotychczasową jednostką wojskową dowódca jednostki wojskowej rozlicza żołnierza z jednostką wojskową i wydaje w tej sprawie zaświadczenie żołnierzowi oraz stwierdza datę jego ubycia z jednostki wojskowej w rozkazie dziennym dowódcy jednostki wojskowej.

2. Dowódca jednostki wojskowej kieruje żołnierza zawodowego do nowej jednostki wojskowej, określając termin jego ubycia tak, aby żołnierz ten mógł się stawić w nowym miejscu pełnienia służby w dniu określonym w decyzji. Dniem ubycia z jednostki wojskowej jest dzień poprzedzający dzień faktycznego stawienia się w nowym miejscu pełnienia służby.

3. Dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz zawodowy został wyznaczony na stanowisko służbowe albo skierowany do wykonywania zadań w dyspozycji, informuje niezwłocznie, w formie elektronicznej lub pisemnej, dowódcę jednostki wojskowej, w której żołnierz zawodowy pełnił ostatnio służbę, o fakcie jego stawienia się do służby.

4. W przypadku żołnierza zawodowego na stanowisku dowódcy jednostki wojskowej czynności określone w ust. 1–3 realizuje jego bezpośredni przełożony.

5. Żołnierz zawodowy pozostaje na ewidencji i na zaopatrzeniu dotychczasowej jednostki wojskowej do dnia stawienia się w nowej jednostce wojskowej.

§ 23. W przypadku gdy z ważnych powodów dowódca jednostki wojskowej nie może wykonać decyzji o wyznaczeniu na stanowisko służbowe w terminie określonym w decyzji, informuje o tym niezwłocznie, w formie elektronicznej lub pisemnej, organ, który wydał tę decyzję, oraz dowódcę jednostki wojskowej, w której żołnierz zawodowy będzie pełnił zawodową służbę wojskową, podając faktyczne przyczyny zwłoki oraz przewidywany termin skierowania żołnierza. W takim przypadku określa się nową datę wyznaczenia albo wygasza się decyzję o wyznaczeniu.

§ 24. 1. W związku z wprowadzeniem nowego etatu jednostki wojskowej lub zmian do etatu jednostki wojskowej powodujących zmianę nazwy stanowiska służbowego, nazwy komórki wewnętrznej, podległości komórki wewnętrznej, oznaczenia korpusu osobowego, grupy osobowej, specjalności wojskowej albo grupy uposażenia organ właściwy do wyznaczenia na stanowisko może wyznaczyć żołnierza zawodowego na zmienione stanowisko służbowe lub na stanowisko w zmienionej komórce wewnętrznej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, oficera zawodowego pełniącego zawodową służbę wojskową przez czas określony kadencją na stanowisku służbowym można wyznaczyć na zmienione stanowisko służbowe z uwzględnieniem upływu części kadencji na stanowisku zajmowanym przed tym wyznaczeniem.

§ 25. 1. W decyzji o wyznaczeniu żołnierza na stanowisko służbowe określa się:

- 1) stopień wojskowy, imię i nazwisko, numer PESEL i imię ojca wyznaczanego żołnierza;
- 2) aktualny stan służby, przez podanie stanowiska służbowego, z którego żołnierz jest zwalniany, albo pełnienia służby w dyspozycji;
- 3) datę wyznaczenia;
- 4) stanowisko służbowe, na które żołnierz jest wyznaczany, z wyszczególnieniem danych, o których mowa w art. 119 ust. 1 ustawy.

2. W decyzji o wyznaczeniu oficera zawodowego na stanowisko służbowe dowódcy jednostki wojskowej (dyrektora, szefa, komendanta, kierownika) określa się ponadto datę rozpoczęcia i zakończenia kadencji na tym stanowisku. Okres kadencji powinien się skończyć z ostatnim dniem kwartału kalendarzowego.

3. Przedłużenia oficerowi zawodowemu okresu kadencji na zajmowanym stanowisku służbowym dokonuje organ właściwy do wyznaczania na stanowisko służbowe w decyzji, w której określa nowy termin zakończenia kadencji.

§ 26. 1. Wyznaczenie żołnierza zawodowego na stanowisko służbowe uważa się za dokonane po stwierdzeniu daty objęcia przez żołnierza stanowiska służbowego w rozkazie dziennym przez dowódcę jednostki wojskowej, a w przypadku objęcia przez żołnierza zawodowego stanowiska dowódcy jednostki wojskowej – przez jego bezpośredniego przełożonego.

2. Datę objęcia stanowiska służbowego przez żołnierza zawodowego, którego bezpośrednim przełożonym jest Minister Obrony Narodowej, stwierdza w rozkazie dziennym kierownik komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr na podstawie meldunku o objęciu tego stanowiska, sporządzonego w formie elektronicznej lub pisemnej.

§ 27. 1. Żołnierza powoływanego do zawodowej służby wojskowej zalicza się do określonego korpusu osobowego, grupy osobowej i specjalności wojskowej, zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami, w decyzji o powołaniu.

2. Żołnierza zawodowego można przenieść w trakcie pełnienia służby do innego korpusu osobowego, innej grupy osobowej lub innej specjalności wojskowej w przypadku:

- 1) zniesienia korpusu osobowego, grupy osobowej lub specjalności wojskowej w tym korpusie, do których żołnierz był zaliczony;
- 2) zmniejszenia stanu etatowego w obrębie korpusu osobowego, grupy osobowej lub specjalności wojskowej, w których żołnierz pełni służbę;
- 3) utworzenia nowego korpusu osobowego, nowej grupy osobowej lub nowej specjalności wojskowej w istniejącym korpusie osobowym;
- 4) konieczności dokonania uzupełnienia stanu etatowego w istniejących korpusach osobowych, grupach osobowych lub specjalnościach wojskowych.

3. Żołnierza zawodowego przenoszonoego w czasie pełnienia zawodowej służby wojskowej do innego korpusu osobowego, innej grupy osobowej lub innej specjalności wojskowej można skierować uprzednio do odbycia odpowiedniej formy doskonalenia zawodowego, jeżeli jest ono wymagane na stanowisku, na które ten żołnierz ma być wyznaczony.

§ 28. 1. Zwolnienie ze stanowiska służbowego i przeniesienie do dyspozycji następuje w drodze decyzji uprawnionego organu, o którym mowa w art. 200 ust. 4 ustawy, z inicjatywy tego organu lub na wniosek dowódcy jednostki wojskowej, w której żołnierz pozostaje na ewidencji, albo przełożonych tego dowódcy. Przepisy § 13–16 stosuje się.

2. Organ właściwy do przeniesienia żołnierza zawodowego do dyspozycji w przypadkach, o których mowa w art. 200:

- 1) ust. 1 pkt 1 ustawy – z dniem upływu okresu przebywania w dyspozycji wyznacza tego żołnierza na stanowisko służbowe, kieruje do organu właściwego do wyznaczenia na stanowisko służbowe albo zwalnia z zawodowej służby wojskowej;
- 2) ust. 1 pkt 2 ustawy – po odwołaniu z oddelegowania wyznacza tego żołnierza na stanowisko służbowe, kieruje do organu właściwego do wyznaczenia na stanowisko służbowe, pozostawia w dyspozycji albo zwalnia z zawodowej służby wojskowej;
- 3) ust. 3 pkt 2 i 3 ustawy – z dniem upływu okresu przebywania w dyspozycji wyznacza tego żołnierza na stanowisko służbowe, kieruje do organu właściwego do wyznaczenia na stanowisko służbowe, pozostawia w dyspozycji albo zwalnia z zawodowej służby wojskowej;
- 4) ust. 3 pkt 4 ustawy – po uwzględnieniu wniosku o wycofanie wypowiedzenia stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej złożonego przez żołnierza zawodowego, który został przeniesiony do dyspozycji, wyznacza tego żołnierza na stanowisko służbowe, kieruje do organu właściwego do wyznaczenia na stanowisko służbowe albo pozostawia w dyspozycji.

§ 29. 1. Dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz pozostaje na ewidencji, występuje do kierownika komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr o przeniesienie tego żołnierza do dyspozycji, w przypadku gdy bezpośrednio po ukończeniu studiów lub nauki przewiduje się wyznaczenie tego żołnierza na inne niż zajmowane dotychczas stanowisko służbowe.

2. Przepis ust. 1 stosuje się do żołnierza zawodowego skierowanego do odbycia odpowiedniej formy doskonalenia zawodowego trwającej dłużej niż 6 miesięcy.

3. W celu odbycia studiów lub nauki kierownik komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr może przenieść żołnierza zawodowego, o którym mowa w ust. 1 i 2, do dyspozycji z własnej inicjatywy lub na wniosek organu wojskowego właściwego do wyznaczenia na stanowisko służbowe. Przepisy § 13–16 stosuje się.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 3, organ właściwy do przeniesienia żołnierza zawodowego do dyspozycji wyznacza tego żołnierza na kolejne stanowisko służbowe lub kieruje do organu właściwego do jego wyznaczenia na stanowisko służbowe – z dniem upływu okresu przebywania w dyspozycji i ukończenia z wynikiem pozytywnym studiów lub nauki.

5. W przypadku odbywania studiów lub nauki na potrzeby aktualnie zajmowanego przez żołnierza zawodowego stanowiska służbowego dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz pozostaje na ewidencji, bez względu na czas trwania studiów lub nauki nie występuje z wnioskiem o przeniesienie żołnierza do dyspozycji.

6. Żołnierza zawodowego skierowanego do odbycia formy doskonalenia zawodowego zalicza się do stanu ewidencyjnego jednostki organizacyjnej prowadzącej tę formę doskonalenia zawodowego.

§ 30. 1. W decyzji o przeniesieniu żołnierza zawodowego do dyspozycji określa się:

- 1) stopień wojskowy, imię i nazwisko, numer PESEL i imię ojca żołnierza;
- 2) datę rozpoczęcia i zakończenia okresu przebywania w dyspozycji;
- 3) miejsce wykonywania przez tego żołnierza zadań służbowych;
- 4) osobę odpowiedzialną za określenie zadań służbowych;
- 5) miejsce zaopatrzenia logistycznego i finansowego.

2. W przypadku przeniesienia żołnierza zawodowego do dyspozycji w związku z:

- 1) udzieleniem urlopu wychowawczego,
- 2) podjęciem przez żołnierza pracy poza granicami państwa w strukturach organizacji międzynarodowych lub międzynarodowych strukturach wojskowych, na podstawie umowy zawartej między tym żołnierzem a taką organizacją,
- 3) oddelegowaniem do pełnienia obowiązków służbowych w instytucji krajowej lub instytucji zagranicznej

– w decyzji nie określa się miejsca wykonywania przez tego żołnierza zadań służbowych ani osoby odpowiedzialnej za określenie zadań służbowych.

§ 31. 1. Warunkami powierzenia żołnierzowi czasowego pełnienia obowiązków na stanowisku służbowym są:

- 1) niepowierzenie równoległe czasowego pełnienia obowiązków na innym stanowisku służbowym oraz
- 2) niewykonywanie czasowych obowiązków służbowych na tym stanowisku przez innego żołnierza.

2. Jeżeli wystąpią szczególnie uzasadnione potrzeby służbowe, dowódca jednostki wojskowej, za zgodą swojego bezpośredniego przełożonego, może powierzyć żołnierzowi zawodowemu czasowe pełnienie obowiązków służbowych na niższym stanowisku służbowym.

3. Powierzenie czasowego pełnienia obowiązków służbowych stwierdza się w rozkazie dziennym przed dniem ich objęcia przez żołnierza zawodowego.

4. W przypadku powierzenia czasowego pełnienia obowiązków służbowych żołnierzowi zawodowemu na stanowisku służbowym bezpośrednio podległym Ministrowi Obrony Narodowej oraz w przypadku, o którym mowa w art. 208 ust. 2 ustawy, czasowe pełnienie obowiązków służbowych Minister Obrony Narodowej powierza w drodze decyzji wydanej do celów ewidencyjnych.

5. Dowódca jednostki wojskowej, który powierzył żołnierzowi zawodowemu czasowe pełnienie obowiązków służbowych, oraz kierownik komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr w przypadku, o którym mowa w ust. 4, stwierdzają w swoich rozkazach dziennych datę objęcia przez żołnierza czasowego pełnienia obowiązków służbowych na powierzonym stanowisku służbowym i datę zakończenia ich pełnienia.

6. W przypadku nieobecności dowódcy jednostki wojskowej trwającej do 30 dni kalendarzowych nie powierza się czasowego pełnienia obowiązków na tym stanowisku jego zastępcy.

7. Przepisy ust. 1–6 stosuje się w przypadku powierzenia żołnierzowi zawodowemu czasowego pełnienia obowiązków służbowych na stanowisku przeznaczonym dla pracownika resortu obrony narodowej.

§ 32. Skierowanie żołnierza do wykonywania obowiązków poza jednostką wojskową, w której żołnierz zajmuje stanowisko służbowe, następuje w drodze decyzji, w której określa się:

- 1) stopień wojskowy, imię i nazwisko, numer PESEL i imię ojca żołnierza;
- 2) datę rozpoczęcia i zakończenia wykonywania obowiązków poza jednostką wojskową;
- 3) miejsce wykonywania obowiązków przez tego żołnierza.

§ 33. Ocenę sytuacji kadrowej prowadzi się w dwóch etapach:

- 1) sprawozdawczo-wykonawczym – realizowanym od dnia 1 stycznia każdego roku w organach, o których mowa w art. 196 ust. 1 ustawy;
- 2) analityczno-decyzyjnym – realizowanym do 31 marca w urzędzie Ministra Obrony Narodowej.

§ 34. 1. Ocenę sytuacji kadrowej sporządza się za okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia roku poprzedniego.

2. Organy właściwe do wyznaczania na stanowiska służbowe i zwalniania z tych stanowisk dokonują oceny sytuacji kadrowej w terminach:

- 1) do dnia 20 stycznia – dowódcy jednostek wojskowych zajmujący stanowiska służbowe do stopnia etatowego podpułkownika (komandora porucznika) lub równorzędne włącznie;
- 2) do dnia 30 stycznia – dowódcy jednostek wojskowych zajmujący stanowiska służbowe do stopnia etatowego generała brygady (kontradmirala) lub równorzędne;

- 3) do dnia 10 lutego – dowódcy jednostek wojskowych zajmujący stanowiska służbowe do stopnia etatowego generała dywizji (wiceadmirała) lub równorzędne;
- 4) do dnia 20 lutego – dowódcy rodzajów Sił Zbrojnych, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej, Dowódca Komponentu Wojsk Obrony Cyberprzestrzeni, Dowódca Garnizonu Warszawa, Szef Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych oraz kierownicy (szefowie) komórek organizacyjnych Ministerstwa Obrony Narodowej, a także dowódcy (szefowie, kierownicy, komendanci) jednostek organizacyjnych bezpośrednio podporządkowanych Ministrowi Obrony Narodowej oraz osobom zajmującym kierownicze stanowiska w Ministerstwie Obrony Narodowej;
- 5) do dnia 1 marca – Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego.

3. Sporządzając ocenę sytuacji kadrowej, uwzględnia się oceny sytuacji kadrowej przesłane przez bezpośrednio podległych oraz podporządkowanych dowódców jednostek wojskowych.

4. Sporządzoną ocenę sytuacji kadrowej organy właściwe do wyznaczania na stanowiska służbowe i zwalniania z tych stanowisk przesyłają bezpośrednio przełożonemu lub osobie, której zostały podporządkowane, z uwzględnieniem ust. 5 i 6.

5. Organy, o których mowa w ust. 2 pkt 4, ocenę sytuacji kadrowej przesyłają bezpośrednim przełożonym lub osobom, którym zostały podporządkowane, oraz kierownikowi komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr.

6. Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego przesyła kierownikowi komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr ocenę sytuacji kadrowej dotyczącą komórek organizacyjnych tworzących Sztab Generalny Wojska Polskiego oraz uwzględniającą oceny sytuacji kadrowej przesłane przez bezpośrednio podległych mu dowódców podporządkowanych jednostek wojskowych.

§ 35. 1. Przeprowadzając ocenę sytuacji kadrowej żołnierzy zawodowych, dokonuje się:

- 1) porównania stanu ewidencyjnego żołnierzy zawodowych w jednostce (komórce) organizacyjnej z jej stanem etatowym – z jednoczesną analizą oraz sformułowaniem wniosków w tym zakresie;
- 2) porównania kwalifikacji posiadanych przez żołnierzy zawodowych z wymaganiami zawartymi w opisach zajmowanych przez nich stanowisk służbowych – wraz z określeniem potrzeb w tym zakresie oraz wskazaniem możliwości dalszego rozwoju zawodowego żołnierzy;
- 3) wykazania ewentualnych różnic i nieprawidłowości między stanem rzeczywistym a stanem określonym w odrębnych przepisach, w szczególności w decyzjach, wytycznych, programach oraz planach w sprawach kadrowych;
- 4) przedstawienia działań naprawczych lub propozycji dotyczących wdrożenia działań, które wpłyną na poprawę sytuacji kadrowej oraz usprawnią zarządzanie zasobem kadrowym;
- 5) przedstawienia innych, niewymienionych w pkt 1–4, zagadnień dotyczących spraw kadrowych.

2. Wyniki oceny sytuacji kadrowej zawierają w szczególności zestawienia:

- 1) nieobsadzonych kluczowych stanowisk służbowych oraz propozycji sposobu ich ukompletowania;
- 2) żołnierzy zawodowych osiągających najlepsze rezultaty w służbie – wraz ze wskazaniem propozycji dalszego rozwoju zawodowego tych żołnierzy;
- 3) kierunków rozwoju zawodowego wynikających z opiniowania służbowego i potrzeb szkoleniowych w zakresie studiów, kursów kwalifikacyjnych i doskonalących oraz szkolenia językowego.

§ 36. Kierownik komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr opracowuje i przedstawia Ministrowi Obrony Narodowej ocenę sytuacji kadrowej w resorcie obrony narodowej w terminie do dnia 31 marca.

§ 37. 1. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do żołnierzy zawodowych wyznaczanych na stanowiska służbowe w instytucjach krajowych i zagranicznych, o których mowa w art. 209 ust. 1 ustawy.

2. Przepisów § 6, § 10 i § 12 rozporządzenia nie stosuje się do żołnierzy, o których mowa w art. 201 ust. 2 ustawy.

§ 38. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.¹⁾

Minister Obrony Narodowej: z up. *M. Wiśniewski*

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 9 września 2014 r. w sprawie trybu wyznaczania żołnierzy zawodowych na stanowiska służbowe i zwalniania z tych stanowisk (Dz. U. poz. 1292 oraz z 2016 r. poz. 1740), które w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. poz. 2305 oraz z 2023 r. poz. 347) utraciło moc z dniem 23 kwietnia 2022 r.